

Kindertijd

Meditatie in een parkje naast het kasteel
Op mijn eigen manier
Zonder herinnering en doel
Alleen nog op een plaatje te zien
En het sprak gewoon tot de verbeelding

Er werd geademd, er werd gespeeld
Een bal, een pop, wat deed mijn zusje?
Ik weet het niet meer, maar mensen leven een mensenleven

De volwassene met de camera
Was ooit ook nieuwsgierig kind geweest
Daar dachten we zeker niet aan en ook nu niet
Door kaders in ons bestaan

Terug weer thans naar het toen en nu
De foto is onvindbaar, voorlopig
Ik zal mijn moeder naar een album vragen
Die is op leeftijd en woont ver weg

Er zijn er meer van, van die kiekjes en toen
Als ik ze zie, komt er herinnering bovendrijven
Als monumentale magie van zomaar
Een wolken lozende maandag in april

Anonymus